

Paphiopedilum fairrieanum (Lindl.) Pfitz.

syn. *Cypripedium fairrieanum* Lindl.

Deze *Paphiopedilum* werd in 1857 in Engeland ingevoerd en ene Mr. Farrie stelde de plant dat jaar ten toon. Hij werd door Lindley beschreven in de *Gardeners' Chronicle* en genoemd naar de tentoonsteller. Door slechte cultuur, men had geen kennis van de vindplaats, vielen veel planten uit en in 1904 werd er door de fa. Sander en Co duizend pond uitgelopen voor de ontdekking van nieuwe standplaatsen. Kort daarop werden nieuwe vondsten gemeld.

Verspreiding

P. fairrieanum wordt meestal gevonden tussen 1300 en 1800 meter in rotskloven en nissen van steile rivieroeveren op kalkachtige bodems in ontoegankelijke gebieden in het Himalayagebied van Noord-India, van Assam over Bhoetan tot Sikkim.

Beschrijving

Bladeren smal-langwerpig, tot 20 cm lang, groen. Bloemstengel éénbloemig, zelden met twee bloemen, purper behaard. Vlag breed, de bovenste rand naar voren gebogen, de top naar achteren. Aan de rand gegolfd en behaard, groenig-wit met paarse lengteaderen. De beide zijdelings vergroeide sepalen, die achter de schoen liggen, zijn precies zo getekend, alleen kleiner. Petalen langwerpig, naar beneden gebogen met naar boven gebogen punten, zoals een buffelhoorn. De randen zijn prachtig gegolfd, bezet met donkere haartjes, groen-wit met purpergekleurde lengteaderen. Schoen omgekeerd helmvormig en tamelijk sierlijk, behaard, bruinachtig-groen en bruinrood gaderd. Van de zijkant gezien ongeveer rechthoekig op de vlag staand. Staminodium fijn behaard, breed halvemaanvormig, de beide zijdelingse einden naar binnen gericht. Daartussen een naar voren staande punt, netvormige groene adering, maar onder ook purper.



Tekening: J. Lodewijk
Paphiopedilum fairrieanum

Cultuur

Belangrijk voor een geslaagde cultuur is een goede circulatie van frisse lucht.

P. fairrieanum verlangt een lichtere standplaats als normaal bij vele andere *Paphiopedilums* gebruikelijk is: het morgenzonnetje doet hem goed, maar late morgen- en middagzon afschermen. Ze hebben geen uitgesproken rusttijd, dus moet u altijd voor goede vochtigheid van de potgrond zorgen, nooit te lang echt nat. Bij gieten liefst regenwater op kamertemperatuur gebruiken. Op grond van zijn natuurlijke standplaats doet een hoge luchtvochtigheid hem >s avonds goed, maar zorg steeds voor een goede luchtcirculatie.

De nachttemperatuur ligt tussen 13-15 EC en kan overdag oplopen tot 27 EC. Wordt de temperatuur hoger, voldoende schermen en frisse lucht toevoeren. Als potmengsel gebruikt men tegenwoordig een groot aantal substraten, maar een mengsel van 1/3 varenwortel (*dicksonia-osmunda*), 1/3 sphagnum en 1/3 beukenblad voldoet nog altijd goed. Met dit mengsel is het goed mogelijk de plant op aquadraad te zetten. Mesten één maal per maand met ten hoogste 2 gram orchideeën mest per liter water. De bloeitijd ligt tussen oktober en december; de bloem staat enkele weken en kan ook als snijbloem gebruikt worden.

A. Klaassen

NOV oktober 1980



Foto J.C. Koelewijn
Paphiopedilum fairrieanum